

Jes. 1:16-20:

Peseytykää, puhdistautukaa, tehkää loppu pahoista töistänne, ne ovat aina silmissäni.

Lakatkaa tekemästä pahaa. Opetelkaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, puolustakaa sorrettua, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa.

– Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on, sanoo Herra.

– Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi.

Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa.

Jos te taivutatte mielenne kuulemaan minua, te saatte syödä maan hyvyyttä, mutta jos kovetatte mielenne ja torjutte minut, miekka syö teidät.

Herran suu on puhunut.

Mark. 1: 12-13

Henki ajoi Jeesuksen autiomaahan. Neljäkymmentä päivää hän oli autiomaassa Saatanan kiusattavana. Hän eli villieläinten joukossa, ja enkelit pitivät hänestä huolta.

Elämme kirkossamme nyt paastonaikaa. Oletko ajatellut, että sinäkin seuraisit Jeesuksen askelia ja myös paastoisit jollakin tavoin?

Jeesus paastosi autiomaassa ennen tehtävänsä alkua. Autiomaassa Jeesusta houkuteltiin pettämään kutsumuksensa lähteä ristintielle meidän puolestamme, mutta hän voitti kiusaukset. Kiusaaja ei jätä rauhaan meitäkään, kun hän haluaa meidät pois Jumalan tahdon tieltä, mutta apumme on tänäänkin Kristus, kiusausten voittaja. Jeesus, jos kukaan kykenee ymmärtämään vajavuuksiamme, sillä häntä on koeteltu samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan.

Paaston ajalle kirkkomme on asettanut useita tavoitteita kuten sen, että ihminen katuu tekemiään syntejä ja haluaa palata täyttämään Jumalan tahtoa. Ihminen tutkiskelee Jumalan pyhyyttä ja rakkautta, mikä näkyy Kristuksen kärsimyksessä ja kuolemassa.

Paaston tavoite on myös se, että ihminen pyrkii muuttamaan elämänsä suuntaa ja kasvamaan yhä vastuullisempaan elämäntapaan ja luopumaan omastaan hädänalaisten hyväksi.

Kirkkomme nettisivuilla löytyy myös ekopaasto, joka kutsuu miettimään elintapaamme koko maapallon kannalta samoin kuin lähimmäisemme. Sen tarkoitus on myös, että hiljennytään, kohdataan ympäristöasioiden herättämiä tunteita ja vähennetään vauhtia.

Paastoa tarvitaan, että ihminen välillä pysähtyisi ja katsoisi, mihin on matkalla.

Ainakin itsestäni tiedän sen, että lähden niin helposti kulkemaan samaa uomaa kuin tähän asti, tekemään kuin olen tottunut, vaikka Jumala tahtois minun muuttavan joiltakin osin elämäni tai että näkisin uusin silmin, mitä hän tahtoo minulle näyttää.

Raamattu puhuu, että ihmisen käsityskyky on vajavainen ja vaillinainen evankeliumin asioissa. Me luulemme ymmärtäneemme kaiken, mutta silti näytämme toisinaan hukkaavamme ja unohtavan sen arjen keskellä. Toimimmekin jonkin muun päämäärän mukaan ja huomaamme ettei evankeliumi eläkään keskuudessamme.

Jesajan kirjan teksti pysähtyy tällaisen tilanteen pohdiskeluun. Israelin kansa on

menettänyt paljon ja vain jäännös kansasta ja sen voimasta on jäljellä. Seurakuntakin elää täällä monin paikoin Suomessa ja Hirvensalmellakin näitä aikoja. Seurakunta ja sen jäsenmäärä kutistuu muiden aatteiden keskellä. Uskosta, jos sitä on, on tullut yksityinen asia.

Kun usko on pelkästään ja vain ihmisen sisäinen asia, se jää vaille yhteisen uskon tukea. Silloin ajatellaan, että uskomiseen ei tarvita muita kuin oman itsensä. Siksi tällainen usko on alttiina hukkumiselle kaiken muun joukkoon.

Seurakuntaruumis, kristillisen kirkko, niin vajavainen kuin se onkin meidän ihmisten tähden, se on kuitenkin olemassa siksi, että me voisimme kasvaa yhdessä yhteydessä Kristukseen, siihen mitä hän on meille luvannut.

Tänä päivänä kirkkomme on monella tavalla näkymätön vaikka kirkkorakennus näkyykin. Moni ei enää tunne evankeliumin sanomaa tai tuntee sen hyvin heikosti. Jos kristillisyyttä ei ole muuta kuin tapoja ja tottumuksia, niitä vähättelemättä, sillä niitäkin tarvitaan, niin maailma ei näe kuin tapamme ja tottumuksemme. Mutta tämän maailman tulee tietää, että uskon lupaukset kantavat ja ne toteutuvat.

On siis kilvoiteltava, että Jumala voisi toteuttaa suunnitelmansa myös meidän keskellä. On sitouduttava Jumalan sanaan ja tutkittava hänen lupauksiaan ja tartuttava niihin uskolla.

Sillä meille kuuluu sama Jumalan lupaus, jonka Jesaja sai aikanaan Jumalalta profeetallisena sanana. Jumala on edelleen kanssamme: Kansan, seurakunnan ja yksittäisen uskovan uudistuminen on mahdollista. Jumala antaa ihmiselle, seurakunnalle ja kansallekin uuden mahdollisuuden.

Profetian mukaan uudistuminen lähtee peseytymisestä ja puhdistautumisesta. Peseytyminen on parannuksen tekemistä ja sisäistä uudistusta. Profeetta lausuu sen jälkeen muitakin tavoitteita ja ne tavoitteet olivat aika samoja, mitkä aiemmin mainitsin paaston tavoitteina?

Ihmisen katu tekemiään syntejä ja haluaa palata täyttämään Jumalan tahtoa ja myös todella pyrkii muuttamaan elämänsä suuntaa. Profeetta kuitenkin muistuttaa, että tämä uudistuminen oli mahdollista, koska Herra itse kutsuu ihmiset selvittämään kansan todellista tilaa.

Mutta tämän selvityksen ydin lähteekin siitä, Jumala tarjoaa meille kuin "etulahjana", edeltäkin syntien anteeksiannoksen. Me saamme anteeksi, vaikkamme ole täyttäneet hänen tahtoaan. Uskomme sen todella omalle kohdallamme ja uskomme sen toisenkin kohdalle?

Juuri siinä tapahtuu ihmisen todellinen muutos, puhdistuminen ja uudistuminen. Todellinen uudistuminen, niin kuin uudesti syntyminenkin vaikuttaa halun ja mielen kuunnella Jumalan tahtoa. Kuuliaisuutta seuraa Jumalan siunaus elämään, mutta kuuliaisuuden vastakohta on Jumalan vastustaminen, mikä sanan mukaan johtaa ihmisen tuhoon ja kuolemaan. Voin kuunnella tai olla kuulematta. Miten tähän Jumalan puhutteluun vastaan.

Jumala tahtoo viedä minut elämän tielle synneistäni huolimatta, mitä hänelle vastaan? Raamatussa autioma on usein ahdingon paikka. Mutta samalla autioma on usein myös kutsumisen ja kutsumuksen löytämisen paikka. Usein kutsumus tai Jumalan tahto avautui ja kirkastui kaikkein ahtaimmassa ja vaikeimmassa paikassa. Niin edelleenkin.

Jumala lähetti Jeesuksenkin kutsumuksensa alussa kamppailuun Saatanaa vastaan

autiomaahan. Tuon koettelemuksen jälkeen Jeesus ei jäänyt vain omaan rauhaansa. Hän sai mukaansa Jumalan rauhan, jolla hän lähti kohtaamaan ihmisiä heidän autiomaihinsa. Siihen Jesajan sana kutsuu tänään meitäkin.

Autiomaahan ja ahdinkoon sisältyy Jumalan kutsu. Hän tahtoo uudistaa ihmisen, seurakunnan ja kansan. Tähän paastonaika meitä kutsuu.

Päivi Liukkonen
seurakuntapastori